

Kissojen loishäätö

Kissan loishäätö eli kissan madotus auttaa ehkäisemään loistartuntojen haittoja. Loishäätötarve vaihtelee kissan iän ja elintapojen mukaan.

Kissanpennun loishäätö

Pennun kasvattaja on madottanut emon ja pennut useita kertoja ennen luovutusikää. Kissojen luovutusikä on vähintään 12 viikkoa. Kissanpennut suositellaan madotettavaksi kolmen viikon iästä alkaen kahden viikon välein siihen asti, kun kissanpentu täyttää 16 viikkoa. ***Pennulle on siis hyvä antaa loishäätö 1–2 viikkoa ennen 16-viikkoisen kissanpennun rokotuksia.***

Loisia on useita erilaisia. Joskus niitä voi jopa nähdä. Spagettimaiset suolinkaiset, litteiltä riisinjyviltä näyttävät heisimadot tai silmälle näkymättömät giardiat saattavat aiheuttaa kissalle loisesta riippuen mm. ruokahaluttomuutta, turkin kiillottomuutta, karvanlähtöä, ripulia tai yskää. Myös oireettomalla kissalla voi olla loisia. Erityisen herkkiä loistartunnoille ovat pennut ja nuoret kissat.

Ulkona liikkuvan kissan loishäätö

Vapaasti ulkoileva kissa todennäköisesti pyydystää ja syö jyrsijöitä, joista se saattaa saada suolinkais-, heisimato- tai alkueläintartunnan. Ulkoilevalle kissalle suositellaan säännöllistä madotusta kuukausittain sekä sukkula- että heisimatoihin tehoavalla valmisteella aina 16 viikon iästä alkaen. Matolääkkeet ovat hyvin siedettyjä, eikä tiheästä madotuksesta ole kissalle haittaa. Eläinlääkäri osaa neuvoa sopivan laajakirjoisen matolääkkeen valinnassa.

Huhtikuusta lokakuuhun ulkona liikkuvat kissat kannattaa lääkittää myös punkkeja ja ulkoloisia vastaan.

Aikuisen sisäkissan loishäätö

Valmisruokaa syövän aikuisen sisäkissan riski saada loistartunta on pieni. Kissan omistaja voi tosin tietämättään kantaa kotiin kengänpohjissaan loisia, jotka päätyvät ensin kissan varpasiin ja sitten suun kautta elimistöön. Kissan elimistössä saattaa majoilla mm. suolinkaisen lepomuotoja, jotka aktivoituvat esimerkiksi tiineyden aikana. Lepomuotoja ei voi matolääkkeellä hävittää. Myös raaka järvikala on yksi mahdollinen loistartunnan lähde. Raakaa tai heikosti kypsennettyä järvikalaa ei kannata syöttää kissalle.

Sisätiloissa olevilta kissoilta suositellaan varmistamaan matolääkityksen tarve ulostenäytteen avulla vuosittain. Eläinlääkäri määrittelee loistutkimuksen tuloksen perusteella kissan elintapojen mukaan sille riittävän loislääkityksen. Loisten tutkiminen säännöllisin väliajoin on tärkeä ennaltaehkäisevä terveydenhoidon toimenpide, sillä osa kissan loisista voi muodostaa terveydellistä haittaa myös kissan omistajalle.